

Knud Erik Kirkegaard omhyggeligt at lade være med at svare på spørgsmålet om, hvorvidt SF kunne inddrages i forligskredsen på lige fod. Det vil jeg så gerne have et svar på. Det var den ene ting, jeg ville sige.

Den anden er til det, som jeg nu hører, og det vil jeg godt have uddybet: Er det De Konservatives opfattelse, at hvis regeringen ønsker at ændre på bekendtgørelserne på cirkulærerne i alt arbejdsmarkedsstoffet, så vil De Konservative ikke opfatte det som forligsbrud, hvis de bliver ændret?

Det vil jeg være meget interesseret i at høre om, for så ser jeg nogle muligheder for, at det udspil, som ministeren kom med i en kronik, rent faktisk kan gennemføres. Så kan vi måske komme hen i nærheden af, at det er andet end bare tomme ord.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jamen jeg er altså heller ikke gåseavler, så det eksempel hjalp mig ikke så forfærdelig meget. Jeg går nu ud fra, at når det er sagt af fru Jette Gottlieb, at det så i hvert fald er noget positivt. Men det må jeg så leve i en vis usikkerhed om.

Så til SF: Jeg har givet udtryk for den regel, som vi selvfølgelig har i Folketinget om, at man kan stemme grønt til de forlig, der bliver indgået. Hvis der i øvrigt skal gives rettigheder for at stemme grønt, så er det selvfølgelig noget, man aftaler i forligskredsen, hvordan det skal håndteres. Vi har faktisk haft et eksempel på det. Man kan så forestille sig, at bekendtgørelsen bliver lavet om, så det i praksis kommer til at fungere på en anden måde end den, vi i forligskredsen har aftalt omkring lovgivningen.

Det er da klart, at vi så får, om jeg så må sige, en kammeratlig samtale i forligskredsen. Men grundlæggende er jeg altså fortsat af den opfattelse, at det er lovteksten, vi skal beskæftige os med i Folketinget, og bekendtgørelsesstoffet er ministerens opgave at udføre, selvfølgelig under ansvar over for forligskredsen.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Hr. Knud Erik Kirkegaard behøver ikke være gåseavler. Han skal bare forstå, hvordan det er at være gås, når der bliver smidt vand på en, og det tror jeg han har meget stor forståelse for.

Se, nu vil jeg så meget gerne spørge helt præcis til lovtekstparagraf 62 a. Er hr. Knud Erik Kirkegaard villig til at ændre den?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Knud Erik Kirkegaard, og derefter er det hr. Klaus Kjær som ordfører.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg vil ikke umiddelbart svare ja til at være villig til at se på § 62 a, som jo for øvrigt har været om diskuteret i en række år. Men jeg vil heller ikke give nogen garanti for, at vi ikke i forhandlinger vil komme til at kigge på § 62 a.

Vi skal ikke give facit på vores drøftelser i dag, men jeg vil godt lade en mulighed stå åben for, at vi både kan stramme og løsne i forbindelse med § 62 a.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Og så er det hr. Klaus Kjær som ordfører.

Klaus Kjær (DF):

Forespørgslen sætter fokus på den megen kritik, der igennem snart mange år har været af arbejdsformidlingens evne til at aktivere arbejdsløse til at komme i varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Kritikken går især på, at den arbejdsløse ofte kastes fra det ene kursus til det andet, uden at der er en målrettet aktiveringsplan, og uden at det fører til varig beskæftigelse i ordinært arbejde. Det fører til frustration og manglende motivation hos den arbejdsløse.

Meget ofte er der tale om kurser, som ikke udvider den arbejdsløses kompetence, fordi den arbejdsløse i forvejen har en faglig baggrund og erfaring, hvor kurset ikke tilføjer ham nye udviklingsmuligheder. Som eksempel herpå kan nævnes edb-kurser på det helt grundlæggende plan, hvor den ledige i forvejen har en meget mere vidtgående erfaring. Det kan også være såkaldte kurser, der reelt ikke har noget indhold, f.eks. de seneste tiltag om, at selve det at søge job indgår som en del af aktiveringen.

Det er klart, at det ikke kan blive ved med at fortsætte på denne måde, og at der i langt højere grad bør arbejdes målrettet med individuelle handleplaner, og at der skal strammes op på procedurerne for at skaffe de arbejdsløse bedre muligheder for varig beskæftigelse, også gerne så hurtigt som muligt. Regeringen har da også erkendt, at der er behov for en nyorientering af arbejdsmarkedspolitikken og en grundig oprydning i de gældende regler.

På længere sigt så vi gerne i Dansk Folkeparti, at der om nødvendigt skete en egentlig udlicitering af arbejdsformidlingen, hvor effektiviteten